

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота
з економічної теорії

на тему:

**«Макроекономічний аналіз інфляційних
процесів в Україні»**

Студентки 2 курсу групи Ф-21

Дворницької Марії

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Возьний К.З.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль-2018 р.

План

Вступ

1. Теоретичні положення інфляції: зміст, показники, види
2. Основні концепції інфляції та її моделі
3. Макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні.

Висновки

Список використаних джерел

Зміст

Вступ.....	4
1. Теоретичні положення інфляції: зміст, показники, види.....	6
2. Основні концепції інфляції та її моделі.....	12
3. Макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні.....	16
Висновки.....	25
Список використаних джерел.....	28

Вступ

Актуальність теми. Інфляція як важливий економічний феномен уже тривалий час звертає увагу дослідників з різних країн. Однак навіть в даний час вона становить складне й неоднорідне соціально-економічне явище, яке є не до кінця вивчено. Тож, як і раніше не може бути єдиної думки у трактуванні як зовнішніх рис певного інфляційного процесу, також і його внутрішньої структури і якісних характеристик. Окрім того, зміни, які відбуваються, як у економіці країн, так і у світовій економіці в цілому, вони обумовлюють появу певних факторів, форм та наслідків інфляції.

Інфляція є одним з найбільших проявів макроекономічної нестабільності. Для економіки певної країни і для всього світу інфляція є досить негативним явищем. Вона призводить до зниження результатів праці і заощаджень населення, стримує приплив інвестицій та інвестицій у сучасні технологічні розробки в країні, створює соціальну нерівність через перерозподіл капіталу від бідних до багатих.

В Україні тривале знецінення національної валюти є головною проблемою на шляху до стабільності національної економіки, з якою із часів незалежності наша країна поки що не може впоратися.

Глобальні процеси в економіці за останнє десятиліття призвели до появи певних причин, які сприяють розвитку інфляції. Однією з важливих причин є зміна структури всього світового попиту на певні продукти харчування та продовольчу сировину, яке зумовлене зростанням добробуту населення країн та переходом ряду країн до користування біопаливом у відповідь на високі ціни на традиційні енергоносії. Така ситуація призводить до зростання всіх світових цін.

Питаннями сутності інфляції, причинами її походження і механізмів та засобів подолання достатньо досліджено у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі. Теоретичні засади з окремих аспектів впливу інфляції на економіку було досліджено видатними економістами: Дж. Міллем, А. Смітом, Дж. Кейнсом, Дж. К. Гелбрейтом, Й. Шумпетером, М. Фрідменом, Р. Солоу.

Великий внесок в дослідження цієї проблеми зробили також вітчизняні економісти: В. Геєць, А. Гальчинський, А. Алексєєв, М. Зверяков, А. Гриценко, В. Савченко, А. Даниленко, К. Возьний та ін.

Але, недостатність розроблення питань, які пов'язані із визначенням характеру певних взаємозв'язків в умовах виникнення інфляційних процесів, котрі визначили вибір теми дослідження та її актуальність. Оскільки інфляційні процеси й їх наслідки завжди потребують уваги суспільства й уряду, адже рівень інфляції визначається при визначенні добробуту населення, розрахуванні процентних ставок й різних економічних розрахунках.

Проблемі інфляції та боротьбі з нею в Україні варто приділяти більше уваги. Проте варто зауважити, що поки не припиняється ріст інфляції, яка свідчить про недостатню ефективність усіх заходів антиінфляційного регулювання. Для зниження рівня інфляції важливою умовою є стійке економічне зростання. Завданнями з досягнення рівня інфляції, який встановленого у ринково-розвинених країнах (2-4%), завжди висувається українською владою як певний пріоритет грошово-кредитної політики.

Метою курсової роботи є дослідження макроекономічних показників інфляційних процесів в Україні.

Об'єктом дослідження є інфляційні процеси в Україні.

Предметом дослідження є особливості макроекономічного аналізу інфляційних процесів в Україні.

Завданнями роботи є:

- охарактеризувати теоретичні положення інфляції: зміст, показники, види;
- визначити основні концепції інфляції та її моделі;
- провести макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні.

Курсова робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

1. Теоретичні положення інфляції: зміст, показники, види

Економіка кожної окремої держави є невід'ємною частиною глобальної економіки світу. У разі світової кризи в економіці багатьох країн виникає інфляція. Україна вже не раз стикалася із загостренням цієї проблеми. Як економічний феномен, інфляція існує вже давно. Вважається, що її поява пов'язана з виникненням паперових грошей і діє до сьогоднішнього дня.

Інфляція як специфічна особливість економіки відома протягом багатьох століть. Термін «інфляція» (inflatio) перекладається з латині як «здуття або набухання». Інфляція – довготривале і постійне зростання загального рівня цін або знецінення грошей, зниження їх купівельної спроможності.

Термін "інфляція" вперше був введений в Північній Америці під час Громадянської війни 1861-1865 років й означав процес збільшення обігу паперових грошей. У ХІХ ст. цей термін також використовувався в Англії та Франції. Широкого поширення в економічній літературі поняття інфляції було отримано в ХХ ст. відразу після першої світової війни, а потім поширився по всій території України [1].

Інфляція передбачає зростання цін в країні в результаті порушення закону грошового обігу. Формою виявлення інфляції є знецінення грошових знаків по відношенню до вартості звичайних товарів, включаючи золото, тобто падіння купівельної спроможності грошової одиниці. Якщо цей процес носить затяжний характер, то розрив між рівнем цін на внутрішньому ринку країни і на ринках інших країн і світового ринку поглиблюється. Таким чином, виникає знецінення національних грошей по відношенню до іноземної валюти. Це призводить до зниження курсу національної валюти, що також є проявом інфляції [12].

Інфляція є найефективнішим засобом перерозподілу національного багатства – від нижчого соціального класу до багатого класу, тим самим посилюючи її суспільний поділ. Інфляція може виявлятися в різних формах: від більш високих цін, знецінення грошової одиниці, зниження курсу національної валюти і т. д.

Схематично форми вияву інфляції можна прослідкувати на рис. 1.1.

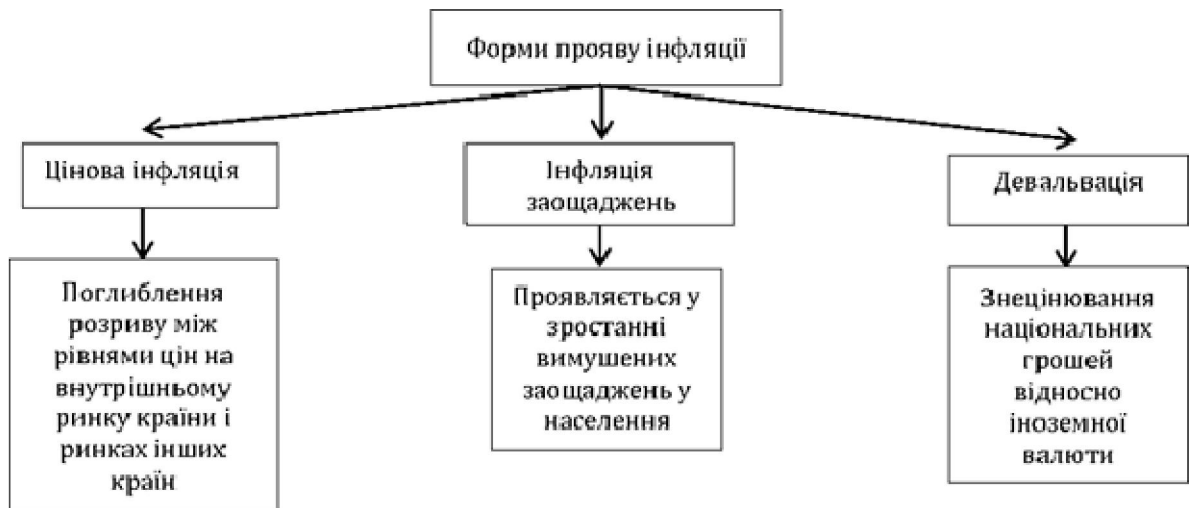

Рис. 1.1. Схема основних форм прояву інфляції

У 90-х роках ХХ століття не було постсоціалістичної країни, котра б не відчула негативного впливу інфляції. В класичній економічній теорії саме інфляція трактується як певна частина теорії грошей. В такому вона є процесом з підвищення загального рівня ціни і зниження купівельної спроможності грошей. Як елемент макроекономічної теорії вперше проаналізував інфляцію Дж.М.Кейнс. Мілітаризм, який замінив кейнсіанську теорію в 80-і роки, вже не був просто включений до складу проблеми інфляції в макроекономічній теорії. Проблема інфляції є найважливішою складовою частиною цієї теорії.

На противагу такому твердженню у кейнсіанських теоріях саме під інфляцією розуміють надмірний попит, причинами якого є як сторони пропозиції, так і попит: « У разі, коли пропозиція грошей у порівнянні з постачанням товарів для покупки збільшилася, називається інфляцією ».

З середини 60-х років в світі економічної науки в дослідженні інфляції сформувався новий напрям. Його дослідники виходять із необхідності комплексного аналізу певних явищ грошової сфери, які включають загальні зміни у економіці II-ї половини ХХ століття. Відповідно до цього підходу, найважливішою рисою певних сучасних інфляційних процесів становить тісне переплетіння грошових і загальноекономічних факторів певного росту цін. Звідси випливає, що незалежно від причини початкового імпульсу, будь-яке

збільшення зазначених цін призведе до обов'язкового збільшення обсягів грошової маси і навпаки [16, с. 88–92].

Зовнішніми причинами інфляції є: зростання цін на світових ринках; зниження надходжень грошових коштів від зовнішньої торгівлі; негативне сальдо зовнішньо-торговельного балансу.

Внутрішніми причинами інфляції є: введення не розмінних на золото паперових грошей; незбалансована економіка держави; монополія держави на грошову емісію; монопольне становище великих виробників і встановлення ними монопольних високих цін на ринку; введення надмірно високих податків і процентних ставок за кредит.

Рушійні сили, що ведуть до руху інфляційних механізмів, відносяться до найрізноманітніших сфер господарського і суспільно-політичного життя, але основні елементи сучасної інфляції в цілому такі.

1. Грошово-кредитний елемент інфляції (емісія, мультиплікативне розширення кредиту). Найважливіша роль цього елемента в розвитку інфляційного процесу обумовлена тим, що інфляція відбувається переважно у грошовій формі.

2. Структурно-виробничий елемент інфляції. Характеризується впливом на інфляцію виробничого сектора безпосередньо через диспропорцій і суперечності, які виникають в економічному процесі її розвитку. Інфляційний вплив комплексу диспропорцій виявляється в нерівномірному перевищенні попиту на пропозицію, викликаного процесом переміщення попиту. У цьому випадку розширення грошової маси не є позитивною причиною інфляції, але є необхідною умовою її розвитку.

3. Процеси зростання цін набувають ще більш однозначної спрямованості під впливом значної монополізації виробництва і ринку, що є результатом сучасного економічного розвитку. Монополізація призводить до зниження мобільності факторів виробництва. В таких умовах пропозиція відстає від зміни попиту, що консервує диспропорції, та призводить до зростання

прибутку та ціни. В подальшому зростання цін деякими виробниками призводить до збільшення витрат по всьому виробничому ланцюжку.

Вплив такого елемента механізму інфляції визначається чинниками, що діють в галузі виробництва та на ринках, і їм передують збільшення грошової маси. Іншими словами, зростання грошової маси в таких випадках також служить реакцією сучасного механізму кредитно-грошової системи на збільшення попиту на гроші з-за збільшення вартості товарних угод і є результатом відповідних дій агентів сучасного ринку.

4. Монетарні та немонетарні пружини інфляції глибоко пов'язані з державним регулюванням (фінансова, кредитно-грошова, промислова, адміністративна, валютно-торговельна політика тощо). Вплив цього елемента визначається об'єктивно великою роллю держави в сучасній економіці і диспропорціями між його певними потребами (інвестиціями, поточною діяльністю, регулюванням) і коштами на їхнє задоволення від внутрішніх і зовнішніх джерел.

Держава часто свідомо форсує емісію, породжуючи інфляцію, в інтересах привілейованих галузей і підприємств. Однак, підштовхуючи інфляцію через пряму емісію, держава одночасно коригує ефекти та наслідки інфляції на різних етапах і в різних сферах, щоб забезпечити життєздатність економічної системи і її окремих суб'єктів, надаючи пільгові державні позики й дотації, звільняючи окремих підприємства або групи певного населення від податків. Емісія (для покриття дефіциту державного бюджету) також використовується для пом'якшення соціальних протиріч в рамках існуючої структури влади. [17, с. 61–67].

5. Інфляція, яка підживлювана і підтримувана зростанням грошової маси, деформаціями попиту і зростанням витрат, посилюється зовнішньоекономічними факторами, зростанням взаємозалежності сучасного світу. Цей вплив реалізується через виробничо-кооперативні, експортно-імпортні і валютно-фінансові канали за рахунок припливу і відтоку зовнішніх ресурсів. Зовнішні чинники повністю впливають на внутрішні процеси

розвитку, і іноді дають потужні додаткові імпульси для внутрішніх інфляційних процесів.

6. *Важливим елементом адаптації і поширення інфляції* є дії різних соціальних груп, які зацікавлені в збереженні свого матеріального добробуту. Їх дії у відповідь на попереднє зростання цін спрямовані на те, щоб компенсувати відставання приросту номіналу своїх грошових доходів від темпів інфляції.. Однак результатом є тільки нове зростання цін.

Взаємодія причинних функціонально-наслідкових елементів інфляції забезпечує цей процес додаткової стійкості і тривалості. І хоча його можна уповільнювати або придушувати за допомогою державної політики (виборче регулювання наслідків інфляції), ознаки безперервності і кумулятивний характер цього процесу не втрачаються.

Вчені виділяють такі види інфляції:

1) За формою прояву розрізняють:

– *Відкриту інфляцію*, яка знаходиться в постійному зростанні цін, така форма інфляції відбувається за вільними цінами. Відкрита інфляція характеризується макроекономічною незбалансованістю в сторону попиту, при якому відбувається падіння реальної вартості грошей.

– *Приховану інфляцію* – проявляється в збільшенні товарного дефіциту. Вона знаходиться під жорстким контролем держави над цінами. Прихована інфляція характеризується зовнішньою стабільністю цін (за умови втручання держави) і зростаючого дефіциту, що також призводить до зниження реальної вартості грошей [15, с. 52-67].

2) Залежно від темпів зростання інфляція може протікати із різною швидкістю та в зв'язку з цим розрізняють:

– *Повзучу інфляцію* – 3-4% в рік. Така інфляція здатна за певних умов сприяти розвитку виробництва і модернізації його структури. Проте, завжди є ризик виходу помірної інфляції з-під контролю.

– *Галопуючу* – від 10 до 100%. При цьому типі інфляції, зростання цін має швидкий характер. В основному переважає в країнах, що розвиваються.

– *Гіперінфляцію* – понад 100%. Гіперінфляція означає крах грошової системи. Гіперінфляція безконтрольна і часто призводить до бартерного обміну. В рамках гіперінфляції виробили більш вузьке поняття - суперінфляція, в якій швидкість росту цін 1000 або більше відсотків в рік.

3) Залежно від впливу інфляції на рівень реальних доходів розрізняють:

– *Очікувану інфляцію*. Зрозуміло, що цей тип інфляції можна передбачити заздалегідь, і отже до неї можна підготуватися.

– *Неочікувану інфляцію*. Ситуація, в якій ціни різко зростають, і інфляція має непередбачуваний характер. Існує невизначеність щодо майбутнього, ризик при прийнятті економічних рішень і дії в цьому випадку мають спекулятивний характер.

4) Залежно від причин розрізняють:

– *Інфляцію попиту*. Такий вид інфляції з'являється при надлишку сукупного попиту в порівнянні з реальним обсягом виробництва.

– *Інфляцію пропозиції (витрат)*. Вона викликана тиском на ціни від більш високих витрат виробництва. Це особливо зростання заробітної плати, вартість енергії і сировини, а також падіння продуктивності праці, збільшення монополізації виробництва і структура зростання ринку, з високими витратами на заробітну плату і низькою часткою споживання продукції і так далі.

До наслідків інфляції прийнято відносити руйнування соціально-економічних зав'язків, в тому числі і негативний вплив на економічне зростання і раціональне використання країною своїх ресурсів [14, с. 202-207].

Сучасне світове співтовариство не зможе позбутися інфляції, так як вона є невід'ємною частиною економіки. Однак проводячи правильну антиінфляційну політику, можна утримувати рівень інфляції на прийнятному рівні. Але і з антиінфляційної політикою не все так просто, існує безліч її інструментів і тут важливо знати і розуміти як і в який момент необхідно використовувати той чи інший інструмент, адже так само існує і безліч видів інфляції.

2. Основні концепції інфляції та її моделі

Інфляція є однією з найбільш гострих проблем сучасного економічного розвитку в певних країнах світу, яка негативно впливає на всі аспекти життя населення. Вона знецінює результати праці, знищує заощадження юридичних та фізичних осіб, гальмує довгострокові інвестиції та економічне зростання. Висока інфляція руйнує грошову систему, провокує втечу національного капіталу за кордон, послаблює національну валюту, сприяє її переміщенню у внутрішньому обороті іноземної валюти, що підриває можливість фінансування державного бюджету.

Інфляція відома протягом кількох століть, в результаті негативних процесів в економіці. В економіці існують три основні концепції інфляції:

1) Кейнсіанська концепція або так звана концепція інфляції, викликана надлишковим попитом. Творець цієї концепції, Кейнс, аналізуючи доходи і витрати господарюючих суб'єктів, а також їх вплив на зростаючий попит прийшов до наступного висновку: «Підвищення попиту з боку держави і бізнесу призводить до зростання виробництва та зайнятості, але збільшення попиту з боку населення веде до інфляції». В цій теорії, згідно з Кейнсом, найбільш важливу роль відіграє грошовий («ефективний») попит, який і створює грошову масу [10, с. 42-45].

Кейнс вважав, що є тільки два типи інфляції:

а) *Напівінфляція* - інфляція, з точки зору безробіття і зростання грошової маси не є небезпечною, так як це не призведе до зростання цін, але тільки повертає безробітних у виробничому процесі.

б) *Справжня інфляція* - з'являється в умовах повної зайнятості та призводить до зростання цін.

Кейнс, звичайно, наполягав на тому, що грошова емісія веде до інфляції, але не вважав, що між ними існує жорсткий зв'язок. Він припустив, що між початком емісії та підвищенням цін існує певний часовий лаг, що дозволяє вжити необхідних заходів, щоб зупинити інфляцію.

Кейнс запропонував не скорочувати так звану «грошову» заробітну плату, а проводити гнучку грошово-кредитну політику, що призвело б до падіння реальної заробітної плати. Він запропонував вихід, але він не вважав, що емісію грошей можна повністю контролювати.

Зрештою, послідовники Кейнса залишили цю теорію і прийшли до висновку, що основна причина – інфляція витрат. Що привело їх до марксистів.

2) Марксистська концепція.

Марксисти згодні з концепцією кейнсіанства в тому, що емісія грошей може генерувати інфляцію, але вони вважали, що це можливо тільки при капіталізмі, і навіть тоді не завжди. Але при соціалізмі емісія грошей є нормальним інструментом фінансування економіки і тісного взаємозв'язку між цінами і емісією не існує. Як і Кейнс, Маркс так само вважав, що грошова маса не піддається контролю, але тільки з одним застереженням, на його думку, при створенні соціалізму гроші можна взяти під повний контроль, хоча це не є необхідним з точки зору твердих цін в державі. Точно так же, марксисти вважали, що в умовах розвиненої сильної держави не обов'язково металеве забезпечення національної валюти, досить, щоб стежити за кількістю грошей, що беруть участь в економіці [11, с. 86-90].

Найбільш важливою деталлю в марксистській концепції була в тому, що відповідальність за зростання цін спирається на приватну монополію. У період класичного капіталізму інфляція перешкоджає конкуренції, але в період монополістичного капіталу в цей бар'єр зникає, і це призводило до інфляції.

3) Монетаристська концепція.

Творець цієї концепції є Мілтон Фрідман. Монетаристська концепція інфляції ґрунтується на кількісній теорії інфляції І. Фішера. Він вважав, що, коли ринок має певну суму грошей і товарів, вони постійно обмінюються, якщо збільшення пропозиції товарів і пропозиції грошей не змінюється, є дефляція, тобто більш низькі ціни, і навпаки збільшення маси грошей призводить до більш високих ціни, тобто до інфляції. Тому монетаристи, які були послідовниками Фішера стверджували, що емісія завжди призводить до

інфляції, не дивлячись на те, що деякі економісти вважають в зворотньому. Проте монетаристи вважали, що паперові гроші повинні бути забезпечені дорогоцінними металами. Представники цієї концепції вважали, що жорсткий контроль над грошовою масою є єдиним інструментом, здатним зупинити інфляцію.

Моделі інфляції представлені її видами, але вони мають різні інтерпретації:

1) Модель Фрідмана.

Ця модель заснована на реальному попиті на гроші залежно від очікуваної інфляції і реальних доходів. Очікування, як правило, близькі до фактичних показників інфляції, так як є граничними та раціональними. Фрідман вважав, що інфляція називається оптимальною інфляцією, де фактичний дохід, отриманий від випуску грошей є максимальним. Цей рівень інфляції залежить від економічного зростання, тобто чим вищі темпи зростання, тим нижчий рівень інфляції.

Відповідно до цієї теорії, збільшення рівня інфляції вище оптимального, випуск нових грошей в обігу призведе до прискорення інфляції та негативних темпів реального доходу. Випуск нових грошей в обіг допускається тільки за умови фактичного рівня інфляції нижче оптимального.

2) Модель-Бруно Фішера.

Модель описує залежність інфляції, дефіциту бюджету, а також способи фінансування бюджету. Ця модель заснована на визначенні залежності питомого реального попиту від очікуваної інфляції. Відповідно до спрощеної версії цієї моделі фінансування дефіциту бюджету пов'язано з випуском нових грошей [6, с. 49-55].

Більш складний варіант моделі фінансування дефіциту дозволено емісійним фінансуванням дефіциту бюджету або за рахунок запозичення. У цій моделі, на додаток до швидкості росту грошової маси з'являється стійке зростання ВВП. Це дозволяє аналізувати монетарну політику на найглибших рівнях.

3) Модель Сарджент-Уоллеса.

Ця модель заснована на раціональних очікуваннях економічних відносин. Згідно цієї теорії, інфляція залежить як від поточної, так і від майбутньої грошово-кредитної політики. Тобто, якщо проводиться стримуюча політика, то в цьому випадку інфляція може бути вища, ніж в разі її проведення менш жорсткої політики. Крім того, на думку цих економістів, поточна інфляція може бути вищою, ніж в періоди обмежувальної грошово-кредитної політики [6, с. 49-55].

4) Модель гіперінфляції Кейгена.

Щодо цієї моделі, то вона являє собою математичну модель інфляції, яка описує спрощену форму динаміки інфляції в цих умовах, коли попит на гроші залежить від інфляційних очікувань. У відсутності економічного зростання модель Бруно-Фішера показує ситуацію гіперінфляції, коли всі дії в економіці вирішують інфляційні очікування. Якщо еластичність попиту на гроші мала і швидкість адаптації очікувань низькою, ця модель описує ситуацію, в якій інфляція дорівнює темпу зростання грошової маси. Якщо ж значення даних чинники високі, то є неконтрольована гіперінфляція. Відповідно до цієї теорії, з метою зниження інфляції в цій ситуації слід вжити заходів щодо зниження інфляційних очікувань учасників ринку.

Загальні результати інфляції визначаються складними і різними напрямками соціально-економічних та політичних причин. Для деяких економічних суб'єктів інфляція може виявитися досить прибутковою справою, а для інших вона є збитковою. Тому ті, для кого інфляція виявилася прибутковою, шукають об'єктивні причини інфляції, а ті, для кого інфляція викликала збитки, звинувачують перших у свідомому її розкручуванні.

3. Макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні.

Інфляція – одна з найбільш актуальних проблем сучасної України, її називають ворогом суспільства номер один. Вона тісно пов'язана з проблемою зайнятості, безробіття, матеріального і духовного добробуту населення. У світі немає країни, яка б так чи інакше не постраждала від інфляції. Інфляція є «важкою хворобою» економіки з глибокими соціально-економічними наслідками. Її грізні симптоми зафіксовані протягом усього періоду незалежності.

Для того, щоб мати певні уявлення про інфляційні процеси в Україні, слід почати з причин, які сприяють її виникненню. До таких основних причин виникнення інфляції можна віднести: диспропорцію внутрішніх і світових цін; високу монополізацію економіки; тиск зовнішнього боргу на державний бюджет. Останнє спричиняє виникнення несприятливого інвестиційного клімату і дає поштовх спекулятивному бізнесу.

В економіці України інфляція з'явилася в період існування СРСР в 50-60-і роки ХХ ст. і було пов'язане з різким зниженням ефективності суспільного виробництва. Однак вона носила прихований характер і проявлялась в товарному дефіциті та великій різниці в цінах: від низької до кінцевої продукції та високої для всіх видів сировини. Відкритий вибух інфляції стався в січні 1992 року, коли всі ціни були «відпущені». З цього моменту процес інфляції почав швидко зростати.

Україна успадкувала нежиттєздатну економіку дефіциту, а разом з нею і високий ризик інфляційних процесів. У 1993 році рівень інфляції був самим високим за всю історію існування України, він склав 10 256%. Після цього рівень інфляції став зменшуватися, завдяки введенню суворої монетарної політики та економічних реформ. Після цього рівень інфляції два рази перевищував позначку 20 % у 2000 р. та 2008р., 125,8% та 122,3 % відповідно. У 2008 р. інфляційні процеси супроводжувалися стабільним курсом гривні, але ж все-таки в кінці року був обвал курсу гривні, який привів до кризи у фінансово-банківській сфері. У подальших роках ми можемо бачити зниження

рівня інфляції у 2009 р. – 112,3%, у 2010 р. – 109,1%, у 2011 р. – 104,6%, у 2012 р. – 99,8%. У 2013 році темп інфляції пришвидшився і становив 100,5%, що призвело до зростання споживчих цін на 0,5%. Після цього року у 2014 р. рівень інфляція перевищував на 24,9%, тобто становив 124,9 %. Індекс споживчих цін у січні 2015р. становив 103,1% [13, с. 6–24].

Проаналізуємо сучасні виміри інфляційних процесів в Україні. Зокрема, визначимо індекс інфляції (індекс споживчих цін) — показник, що характеризує зміни загального рівня цін на товари та послуги, які купує населення для невиробничого споживання (*таблиця 1.2*).

Таблиця 1.2

Зведена таблиця індексів споживчих цін за останні роки (%) (значення індексу надаються у відсотках відносно попереднього місяця) [21].

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Січень	100,2	100,2	103,1	100,9	101,1	101,5
Лютий	99,9	100,6	105,3	99,6	101,0	100,9
Березень	100,0	102,2	110,8	101,0	101,8	101,1
Квітень	100,0	103,3	114,0	103,5	100,9	100,8
Травень	100,1	103,8	102,2	100,1	101,3	100,0
Червень	100,0	101,0	100,4	99,8	101,6	100,0
Липень	99,9	100,4	99,0	99,9	100,2	99,3
Серпень	99,3	100,8	99,2	99,7	99,9	100,0
Вересень	100,0	102,9	102,3	101,8	102,0	101,9
Жовтень	100,4	102,4	98,7	102,8	101,2	101,7
Листопад	100,2	101,9	102,0	101,8	100,9	
Грудень	100,5	103,0	100,7	100,9	101,0	
За рік	100,4	123,9	143,3	112,3	113,7	107,4

Індекс споживчих цін показує зміну вартості фіксованого набору споживчих товарів та послуг у поточному періоді в порівнянні з попереднім. Споживчий набір товарів та послуг являє собою набір товарів і послуг, які найбільш часто використовуються і споживаються в домашніх господарствах. Він встановлений централізовано та є єдиним для всіх регіонів України. Слід зазначити, що разом із загальним індексом споживчих цін, базовий індекс споживчих цін використовується для аналітичних цілей, розрахунків яких може давати дещо інші значення (таблиця 2.1).

Таблиця 2.1

Порівняння індексу інфляції за 2018 рік з попереднім (значення індексів надаються у відсотках відносно попереднього місяця) [21].

	2017	2018	Різниця (%)
Січень	101,1	101,5	0,4
Лютий	101,0	100,9	-0,1
Березень	101,8	101,1	-0,7
Квітень	100,9	100,8	-0,1
Травень	101,3	100,0	-1,3
Червень	101,6	100,0	-1,6
Липень	100,2	99,3	-0,9
Серпень	99,9	100,0	0,1
Вересень	102,0	101,9	-0,1
Жовтень	101,2	101,7	0,5
Листопад	100,9		
Грудень	101,0		
За рік	113,8	107,5	

Динаміка індексу споживчих цін з 2010 по 2017 р. представлена на (рис. 1.2).

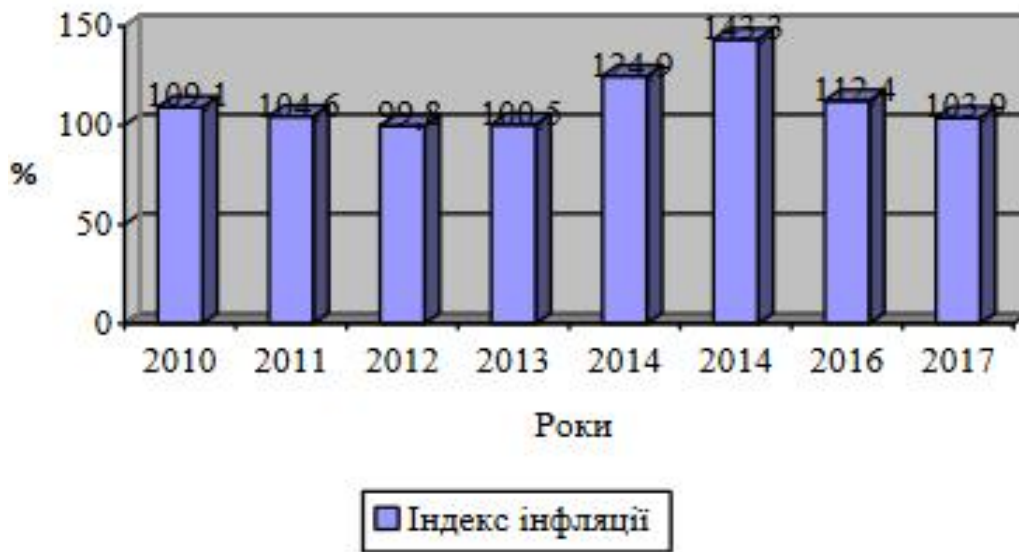

Рис. 1.2. Динаміка зміни індексу споживчих цін із 2010 по 2017 р., %

Як видно з рис.1, індекс споживчих цін в кожному році відрізняється. Проаналізуємо поточний стан. В цілому, з 2010 по 2013 рік рівень інфляції був нижче 10%. Найвища інфляція була в 2014-2015 роках. Вона була сформована за рахунок трьох основних компонентів: продовольства, житлово-комунальні послуги, алкогольних напоїв і тютюнових вироби. У 2016 році відбулося стрімке зниження споживчої інфляції - до 12,4%, тоді як в 2015 році споживчі ціни зросли на 43,3%. Динаміка споживчих цін у 2017 році була близька до прогнозів НБУ, опублікованими в звітах по інфляції протягом року, і передбачила 12% зростання споживчих цін до кінця року.

Динаміка індексу інфляції в 2018 році (зростаючим підсумком) представлена в (таблиці 2.2). Згідно з цією таблицею, можна сказати, що з 2007 по 2012 рік в Україні спостерігалось стабільне зростання інфляції приблизно на 20% в рік; з 2012 по 2013 рік інфляція знизилася на 0,4%; з 2013 по 2014 рік інфляція починає зростати знову (0,9%); з 2014 по 2015 рік інфляція збільшилася на 52,3%; з 2015 по 2016 рік інфляція зросла на 94,9%, а з 2016 по 2017 рік інфляція збільшилася на 41,7%, тобто в останні роки спостерігається уповільнення інфляційних процесів. Такі темпи інфляції пояснюються тим, що в 2009 році була глобальна економічна криза. З 2010 до 2013 року низька

інфляція спостерігалася через високий рівень державного регулювання, за рахунок продаж золотовалютних резервів злочинної влади Януковича.

У 2014-2016 роках інфляція прискорила у порівнянні з попередніми роками через: значне скорочення державного регулювання; анексії Криму до Росії та початку збройної агресії проти України з боку Росії. Наприкінці 2016 року на початку 2017 року НБУ зазначив, що сповільнення річної інфляції відбувалося за рахунок зниження індексу цін на сирі продукти харчування в значному темпі, ніж зазначалося [7, с. 76–84.].

Закономірності розвитку інфляційного процесу в Україні показано на (рис. 2.1).

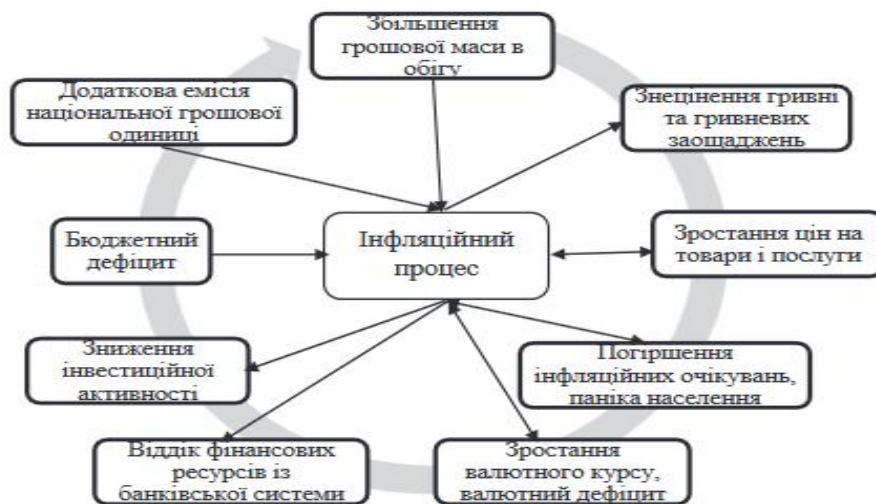

Рис. 2.1. Закономірності розвитку інфляції в Україні

Уряди країн, що діють в рамках однієї з інтелектуальних доктрин, часто шукають зниження рівня інфляції великою ціною, через припинення виробництва і бідності населення. Тому проблему інфляції слід розглядати в контексті макроекономічних взаємозв'язків і їх динаміки.

Основною закономірністю інфляційних процесів, які уже розпочалися, є загальне збільшення цін, тобто відбувається поступове падіння купівельної спроможності паперових грошових коштів. Таке збільшення цін проходить нерівномірно. За певних умов власники господарських структур, що виготовляють предмети споживання, перекладають збільшені у зв'язку з дорожчанням засобів виробництва витрати на ціну товарів першої необхідності, що змушує населення зменшувати власні потреби і

економити. Так відбуваються і суттєві зміни у структурі споживчого попиту фізичних осіб.

Однак процес інфляції - це не тільки зростання цін в країні, але і падіння курсу національної валюти по відношенню до інших валют, оскільки курс грошової одиниці визначається паритетом купівельної спроможності. В Україні закономірністю та однією з причин посилення інфляції традиційно є доларизація економіки. Нині долар без перебільшення став у вітчизняній економіці паралельною до гривні валютою і виконує функцію грошей (наприклад, під час купівлі нерухомості, автомобілів, предметів розкоші).

Саме на даний час, Україні характерною стала така закономірність інфляційного процесу, як страх і паніка населення щодо того, що національна грошова одиниця незабаром повністю втратить свою купівельну спроможність. Такі адаптивні інфляційні очікування пов'язані з фактом існування політичної нестабільності, з діяльністю засобів масової інформації, втратою довіри до уряду.

Зростання рівня інфляції в Україні постійно посилюється за умов: незбалансованості державних доходів та витрат; наявністю дефіциту бюджету; широким використанням внутрішніх запозичень з метою покриття бюджетного дефіциту, що призводить до збільшення грошової маси в обігу, а тому, стимулює підвищення цін; зростання маси кредитних ресурсів в обігу внаслідок розширення кредитної системи; випуск в обіг не повністю контрольованих державою платіжних засобів (наприклад, облігацій внутрішньої державної позики). [24, с. 284-289].

Антиінфляційна політика є невід'ємною частиною соціально-економічної політики держави, і тому вона повинна відповідати останній. Методи антиінфляційної політики повинні бути змішані, тобто такими, що передбачають заходи монетарного та немонетарного характеру в залежності від виду і типу інфляції, особливостей її вираження в різних країнах світу. Найважливішою частиною антиінфляційної стратегії уряду є запобігання

інфляційним очікуванням. Звичайні громадяни, всі підприємства повинні позбутися страху знецінення збережень і довіряти уряду та його політиці.

У наш час інфляція є одним з найнебезпечніших процесів, що негативно впливає на фінанси та грошову систему в цілому. Інфляція включає не тільки зниження купівельної спроможності грошей, а й підриває можливості господарського регулювання, зводить нанівець зусилля по проведенню структурних перетворень, відновлює порушені пропорції. Інфляційний процес в Україні досить нестабільний і, згідно з умовам, що склалися, має відносно великий потенційний розвиток.

До негативних наслідків інфляційних процесів відносять: зниження реальних доходів населення, зниження рівня заощаджень населення, втрата інтересу виробників до створення високоякісних товарів, високий рівень інфляційних очікувань.

Виснажені міжнародні резерви, підвищений попит на іноземну валюту як наслідок панічних настроїв населення у зв'язку з невизначеністю результату перебігу воєнних дій на Донбасі, згортання торговельних зв'язків з Росією та падіння експортної виручки призвели до значного знецінення національної валюти. Ці обставини створили додатковий тиск на курс національної валюти через канал очікувань.

Для того, щоб подолати негативні наслідки інфляції, важливо забезпечити не її нульовий рівень, а спадну динаміку протягом перехідного періоду, дедалі більш низьку в міру реформування економіки, проведення структурних реформ, зростання продуктивності праці, підвищення ролі відсоткової ставки як інструменту монетарної політики.

Успіх антиінфляційних заходів в Україні залежить насамперед від національної злагоди. Важливо, щоб Верховна Рада не приймала рішень, пов'язаних з додатковими асигнуваннями, Кабінет міністрів припинив схвалювати нові дорогі проекти, профспілки утрималися від підвищення заробітної плати, підприємці взяли на себе зобов'язання не підвищувати ціни, а Національний банк дотримувався емісійного ліміту.

Що стосується перспектив подальшого подолання інфляції, можна врахувати думки економістів, які, узагальнюючи інформацію щодо інфляційних процесів, накопичених за довгий час у всіх країнах світу, прийшли до наступних висновків: неможливо повністю позбутися від інфляції в сучасних умовах, оскільки фактори, які не можуть бути усунені, викликані нею. Можна протидіяти інфляції тільки за допомогою реалізації державної політики, яка поєднує довгострокові і короткострокові цілі і методи [13, с. 6–24].

У той же час держава застосовує різні методи антиінфляційної політики, які мають короткостроковий характер і спрямовані на зниження "температури" інфляції. Вони включають:

- стимулювання товарної конкурентоспроможності економіки за допомогою державної підтримки, наприклад, шляхом введення пільгового оподаткування, або переходу від безоплатного задоволення певних потреб до виплати (навчання, медичне обслуговування, надання інформації);
- приватизація державної власності; часткова реалізація стратегічних запасів; масштабний імпорт споживчих товарів; грошова реформа конфіскаційного типу.

Поки ринок недостатньо розвинений, він не може впливати на зміни світових цін, а також внутрішніх цін в деяких основних галузях економіки. Держава повинна втрутитися в ці процеси, інакше станеться зростання інфляції [3, с. 193-198].

В умовах, що склалися у вітчизняній економіці, управління інфляцією є основною проблемою грошово-кредитної політики в цілому. Незважаючи на важливість скорочення державних витрат і поступового скорочення грошової емісії, необхідний широкий спектр проведення антиінфляційних заходів.

Антиінфляційні заходи регулювання в Україні полягають в наступному:

- ❖ розробка та реалізація комплексних програм державного економічного розвитку, зокрема тих галузей і підприємств, які сприяють створенню конкурентоспроможного, високотехнологічного виробництва;

- ❖ проведення послідовної антимонопольної політики та створення широкої економічної інформаційної мережі для підприємств;
- ❖ зміцнення стимулів до накопичення виробництва, включаючи субсидії, які можуть сприяти процесу залучення коштів від підприємців та населення;
- ❖ зміна структури виробничих фондів з метою розширення виробництва споживчих товарів, тобто створення умов для переведення капіталу з однієї до іншої галузі суспільного виробництва;
- ❖ сприяння кредитно-інвестиційній діяльності банків та обмеження покриття дефіциту коштів за рахунок банківського кредиту;
- ❖ вдосконалення податкової системи, особлива увага приділяється регулюючій ролі податків;
- ❖ підвищення ефективності грошово-кредитної політики, яка повинна забезпечити тісний зв'язок усіх елементів ринкового механізму товарно-грошових відносин.

Висновки

Аналіз генезису та сучасних концепцій сутності та природи інфляції свідчать про те, що багато питань залишаються дискусійними та потребують подальшого вивчення та обговорення в наукових колах. Кожна національна економіка має свої особливості прояву інфляційних процесів, які необхідно вивчати в масштабах світової економіки, національних економік, у розрізі певної економічної ситуації. Складність, постійна мінливість інфляційних процесів, вплив на них великої кількості чинників обумовлюють багатоваріантність визначень інфляції, які властиві різним економічним школам.

Хоча інфляція і зароджується в сфері грошового обігу та тісно з ним пов'язана, сучасні особливості її прояву та розвитку виводять дане поняття за межі суто грошового явища.

Показники рівня інфляції використовуються у вирішенні багатьох питань державної політики, аналізу та прогнозу цін й процесів ціноутворення, перегляду розміру грошових доходів населення, вирішення спорів, перетворення показників національних рахунків і діяльності суб'єктів господарювання в постійні ціни, дає можливість для міжнародних порівнянь. Однак аналіз нормативної бази для оцінки інфляції не дозволив визначити єдиний законодавчо встановлений показник інфляції, який обумовлений багатогранним характером інфляційних процесів.

Розуміння інфляції як підвищення загального рівня цін за певний період часу дозволяє нам розробити систему показників для кількісного відображення її рівня. Такими показниками є система загальних індексів цін, які є індикаторами їх зміни.

Система індексів цін включає цілу низку різноманітних загальних індексів. Кожний індекс із згаданої системи має свої переваги та недоліки, які необхідно враховувати при кількісному вимірюванні рівня інфляції. Вітчизняна та світова практика державного управління для даної мети

використовує в основному індекс споживчих цін (ІСЦ) та дефлятор індексу ВВП.

Розрахунок інших індексів цін доповнює аналіз інфляційних процесів та відображає різні аспекти їх прояву. Залежно від мети дослідження завжди можна підібрати той індекс, який найбільш точно відповідає поставленому завданню.

Залежно від мети дослідження ви завжди можете вибрати індекс, який найбільш точно відповідає завданню.

Глибокий та змістовний аналіз причин та особливостей прояву інфляційних процесів дозволяє вдосконалювати систему кількісного відображення її рівня.

Отже, інфляція - це процес знецінення грошової одиниці і зростання споживчих цін. Аналіз інфляції за останні 10 років показав, що за цей час спостерігалися різні темпи інфляції, які негативно вплинули на економіку. Наприклад, з 2007 по 2010 рік рівень інфляції становив близько 20% в рік. За час президентства Януковича була жорстка державна підтримка низької інфляції, яка вичерпала державні резерви, які можна було б витратити на економічний розвиток. У 2013 по 2016 роки інфляція прискорювалася, а в 2017 році інфляція значно сповільнилася, але залишається на досить високому рівні.

Інфляція супроводжується перерозподілом доходів між підприємствами і домашніми господарствами за рахунок останніх на користь підприємств. Було також доведено, що підвищення інфляції не призведе до відновлення економіки. Крім того, процес інфляції в Україні призведе до більшого зубожіння населення, зниження купівельної спроможності, що знизить попит і тільки прискорить зниження економіки, оскільки почнеться тенденція до скорочення виробництва.

Основні шляхи виходу з кризи є:

- скорочення безробіття до рівня природного безробіття;
- зниження процентних ставок для збільшення доступності позикових коштів для підприємств і домашніх господарств;

- проведення приватизації державних підприємств об'єднаних територіальних громад не для отримання прибутку, а для підвищення ефективності цих підприємств та отримання прибутку від їх ефективної діяльності.

Підводячи підсумки можна сказати, що інфляція досить небезпечно явище в економіці країни. Вона охоплює весь світ і для боротьби з нею країни витрачають величезні кошти, адже якщо інфляцію не стримувати вона здатна знищити всю економіку.

Список використаних джерел

1. Ареф'єва О. В. Особливості дії інфляції та її вплив на економіку України / О. В. Ареф'єва, С. Т. Пілецька, І. М. Мягких // Економічний вісник Донбасу. – 2018. – № 2. – С. 95–101.
2. Береславська О. І. Валютно–курсова політика в умовах інфляційного таргетування в Україні / О. І. Береславська // Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України. – 2017. – № 2. – С. 24–36
3. Віблій П. І. Перехід до інфляційного таргетування в Україні / П. І. Віблій, Х. В. Горбова, Б. А. Федак // Науковий вісник НЛТУ України: збірник науково–технічних праць. – Львів: РВВ НЛТУ України. – 2014. – № 24. – С. 193–198.
4. Возьний, К. З. Інфляція і девальвація: макроекономічні взаємозв'язки та залежності / К. З. Возьний // Економіка України. – 2010. – № 11. – С. 35–46.
5. Гатаулліна Е. І. Особливості інфляційних процесів в Україні та наслідки впровадження інфляційного таргетування / Е. І. Гатаулліна // Молодий вчений. – 2017. – № 4. – С. 638–642.
6. Гибкіна Н. В. Економетричний аналіз показників інфляції в Україні за даними 2000–2015 років / Н. В. Гибкіна, М. В. Сидоров, О. В. Стороженко // Математичне та комп'ютерне моделювання. Серія : Технічні науки. – 2017. – Вип. 15. – С. 49–55.
7. Івашина О. Ф. Інфляційні процеси в економіці сучасної України / О. Ф. Івашина, С. Ю. Івашина // Економічний простір. – 2018. – № 131. – С. 76–84.
8. Інфляційне таргетування та макроекономічна динаміка: [зб. наук. пр.] / відп. ред. М. Е. Хуторна. – Черкаси: ЧІБС УБС НБУ, 2015. – 55 с.

9. Іванов В. В. Міжнародний досвід інфляційного таргетування: модель успіху України / В. В. Іванов // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 4. – С. 414–425.
10. Комар Т. В. Еволюція поглядів на сутність та природу походження інфляції / Т. В. Комар // Вісник Одеського національного університету. Економіка. – 2013. – Т. 18, Вип. 3(2). – С. 42–45.
11. Кифяк В. І. Інфляція як визначальний фактор впливу на добробут населення України / В. І. Кифяк, А. М. Бабчук, К. І. Рудько // Економіка та держава. – 2018. – № 1. – С. 86–90.
12. Кульпінський С. Оцінка інфляційних очікувань на фінансовому ринку України / С. Кульпінський // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2017. – № 1. – С. 94–104.
13. Куабіон О. Інфляційні очікування в Україні: довгий шлях до закріплення? / О. Куабіон, Ю. Городніченко // Вісник Національного банку України. – 2015. – № 233. – С. 6–24.
14. Матусевич К. М. Методологічні питання кількісного і якісного визначення інфляції [Електронний ресурс] / К. М. Матусевич // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 9. – С. 202–207.
15. Пасхавер Б. Й. Агропродовольчий комплекс в умовах інфляції / Б. Й. Пасхавер // Економіка України. – 2016. – № 2. – С. 52–66.
16. Сусіденко Ю. В. Вплив інфляційних процесів на економіку України / Ю. В. Сусіденко // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. : В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо–поліграфічний центр ТНЕУ “Економічна думка”, 2014. – Том 18. – № 1. – С. 88–92.
17. Рощина Н. В. Особливості інфляційних процесів в Україні / Н. В. Рощина, В. Е. Мельничук, В. І. Нестеренко // Економічний вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут". – 2017. – № 14. – С. 61–67.

- 18.Ткачук, В. О. Маркетинг у банку [Текст] : навч. посіб. / В. О. Ткачук. – Тернопіль : Синтез- Поліграф, 2006. – 228 с.
- 19.Юдін С. В. Вплив монетарної політики на інфляційні процеси: світовий досвід та реалії України / С. В. Юдін // Стратегія розвитку України. – 2016. – № 1. – С. 190–193.
- 20.Фурман Т. Ю. Система статистичних показників рівня інфляції / Т. Ю. Фурман // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Сер. : Економіка. – 2015. – Вип. 2(1). – С. 223–229.
- 21.Державна служба статистики України : офіційний сайт. – Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua.
- 22.Задорожний, З. В., Гуцул Г.І., Лецишин Л.Г. Податковий облік : навч. посіб. – Тернопіль : Економічна думка, 2005. – 288 с.
- 23.Крупка, Я. Д. Бухгалтерський облік в будівництві [Текст] : навч. посіб. / Я. Д. Крупка, З.-М. В. Задорожний, Р. О. Мельник. – Тернопіль : Принтер- інформ, 2004. – 514 с.
- 24.Николишин Ю.І. Аналіз інфляційних процесів у незалежній Україні / Ю.І. Николишин, О.В. Кашперська // Інноваційна економіка. – 2013. – № 8. – С. 284-289.

Таблиця 1.1

Вимірювання показників інфляції

Назва	Формула	Сутність
Індекс споживчих цін	$IC_{\Sigma} = \frac{\sum P_1 g_t}{\sum P_0 g_t} \cdot 100$ <p>, де</p> <p>$\sum P_1 g_t$ – ринкова вартість фіксованого кошика в поточному році;</p> <p>$\sum P_0 g_t$ – ринкова вартість фіксованого кошика в базовому році;</p> <p>P_0, P_1 – ціни одиниці продукції базового і звітного періодів;</p> <p>g_t – к-сть товарів у "споживчому кошику" базового періоду.</p>	Описує зміну в часі загального рівня цін на товари і послуги, придбані домашніми господарствами для невиробничого споживання. Розраховується як відношення фактичної вартості фіксованого набору товарів і послуг у поточному періоді до його вартості в базовому періоді
Індекс цін виробників (індекс Ласпейреса)	$IC_{\Sigma} = \frac{\sum P_1 g_0}{\sum P_0 g_0} \cdot 100$ <p>, де</p> <p>P_1, P_0 – вартість продукції реалізованої в попередньому періоді за цінами звітного періоду;</p> <p>g_0 – фактична вартість продукції в базисному періоді</p>	Порівнюються ціни поточного періоду і базового на однаковий набір товарів. Показує, на скільки фіксований споживчий кошик стає дорожчим в поточному періоді
Індекс цін ВВП (дефлятор ВВП)	$I_{\Sigma} = \frac{\sum P_1 g_1}{\sum P_0 g_1}$ <p>де P_1 і</p>	Вимірює зміну в часі загального рівня цін всіх товарів і послуг, реалізованих кінцевим споживачем

	P_0 – рівень цін одиниці товару поточного і базового періодів;	
	I_1 – к-сть товарів у поточному періоді.	

Таблиця 2.2

Індекс споживчих цін за всіма категоріями в 2018 р. (%) (значення індексів надаються у відсотках відносно попереднього місяця) [21]

2018	січень	...	серпень	вересень	жовтень	→	За рік
Всі товари та послуги	101,5	...	100,0	101,9	101,7		107,4
Продовольчі товари	102,0	...	99,4	101,6	101,4		104,5
Продукти харчування	102,1	...	99,3	101,7	101,5		104,6
Хліб і хлібопродукти	100,9	...	100,7	102,5	102,0		110,4
Хліб	101,4	...	100,8	103,3	102,7		115,8
Макаронні вироби	101,0	...	100,3	102,4	101,7		110,9
М'ясо та м'ясопродукти	101,1	...	101,0	102,8	100,8		109,1
Риба та продукти з риби	101,3	...	99,6	100,8	101,1		109,5
Молоко, сир та яйця	101,5	...	101,0	103,8	102,6		101,4
Молоко	101,5	...	100,1	102,7	103,6		101,2
Сир і м'який сир (творог)	100,9	...	100,0	101,3	101,7		105,1
Яйця	103,0	...	106,0	114,1	102,7		91,9
Олія та жири	100,4	...	99,9	101,3	101,8		102,6
Масло	101,1	...	99,8	101,4	101,4		105,1
Олія соняшникова	100,3	...	100,1	100,3	100,6		102,0
Інші їстівні жири	99,9	...	99,7	103,1	104,4		100,7
Фрукти	107,6	...	93,8	97,1	95,4		87,5

Овочі	110,8	...	89,5	98,5	108,8		100,5
Цукор	99,0	...	100,1	99,8	97,7		93,2
Безалкогольні напої	100,2	...	100,3	100,5	100,5		104,7
Алкоголь, тютюн	101,1	...	100,9	100,8	102,3		115,5
Алкогольні напої	100,5	...	100,3	100,4	103,2		109,1
Тютюнові вироби	101,6	...	101,3	101,1	101,6		120,8
Одяг і взуття	96,1	...	97,4	108,6	102,6		105,2
Житло, комунальні послуги	100,4	...	100,5	100,2	100,6		103,6
Утримання та ремонт житла	101,3	...	101,4	101,2	101,1		109,7
Водопостачання	100,4	...	100,8	101,1	104,8		116,8
Каналізація	100,4	...	101,2	100,9	105,2		117,3
Утримання будинків та при будинкових територій	106,0	...	100,9	100,0	101,4		121,7
Електроенергія	100,0	...	100,0	100,0	100,0		100,0
Природний газ	100,0	...	100,0	100,0	100,0		100,0
Гаряча вода, опалення	100,1	...	100,3	100,1	100,3		100,7
Побутова техніка і предмети домашнього вжитку	100,9	...	100,3	100,6	100,7		106,2
Меблі, килими та ін.	101,0	...	100,5	100,7	101,1		108,0
Домашній текстиль	101,1	...	99,9	100,9	101,2		105,2
Побутова техніка	101,2	...	100,2	100,7	100,5		105,2
Охорона здоров'я	101,4	...	100,1	101,3	100,9		107,1
Медикаменти та обладнання	101,1	...	100,1	101,0	100,9		105,9
Амбулаторні послуги	102,7	...	100,4	101,4	101,2		110,8
Транспорт	103,0	...	101,5	102,8	103,1		114,2
Купівля транспортних	102,2	...	100,8	101,7	100,4		102,7

засобів							
Паливо та мастила	104,4	...	101,1	105,4	106,0		117,6
Транспортні послуги	102,4	...	103,1	100,9	102,4		122,2
Залізничний транспорт	101,3	...	100,2	96,3	101,9		115,8
Автодорожній транспорт	102,4	...	103,4	101,2	102,5		122,8
Зв'язок	102,8	...	100,1	102,1	103,3		111,9
Послуги телефонії	102,3	...	100,1	101,1	103,6		113,5
Відпочинок і культура	101,2	...	100,4	100,6	100,8		104,3
Аудіо- та, фототехніка, комп'ютери	100,7	...	99,8	100,5	100,1		97,5
Послуги відпочинку	103,5	...	100,8	102,0	101,1		113,2
Газети, книжки, канцтовари	100,4	...	100,4	100,6	100,9		105,0
Освіта	101,4	...	100,1	110,0	100,1		113,2
Дошкільна та початкова освіта	108,2	...	100,4	98,9	100,1		114,6
Середня освіта	100,3	...	100,0	116,0	100,2		117,5
Вища освіта	100,0	...	100,0	112,6	100,0		112,8
Ресторани та готелі	101,3	...	100,6	100,5	102,3		110,6
Інше	101,1	...	100,3	101,3	100,8		104,2

AntiPlagiarism.NET

файл ПРАВКА Вид Операции Справка Ety.ru - биржа контента

Стандартная
Экспресс
Глубокая
На реферат
Пакетная проверка
Проверка сайта
SEO проверка
Проверка картинок

Игнорировать домены:

Редактор Адрес: <http://>

Текст(33909):

Макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні

План

Вступ
 Теоретичні положення інфляції: зміст, показники, види
 Основні концепції інфляції та її моделі
 Макроекономічний аналіз інфляційних процесів в Україні.
 Висновки
 Список використаних джерел

Журнал: Автопрокрутка

[8:01:47] **Унікальність тексту 84%** (Пройгнорировано подстановок: 0%)

Голово

UK 8:05 16.11.2018

Advengo Plagiatus 1.2.0.91

Файл Правка Вид Проверка уникальности Справка

Адрес: _____ Кодировка: WINDOWS-1251

Игнорировать домены: _____

Вступ

Актуальність теми. Інфляція як важливий економічний феномен уже тривалий час звертає увагу дослідників з різних країн. Однак навіть в даний час вона становить складне й неоднорідне соціально-економічне явище, яке є не до кінця вивчено. Тож, як і раніше не може бути єдиної думки у трактуванні як зовнішніх рис певного інфляційного процесу, також і його внутрішньої структури і яких характеристик. Окрім того, зміни, які відбуваються, як у економіці країн, **так і у сучасній економіці** в цілому, вони обумовлюють появу певних факторів, форм та наслідків інфляції.

Інфляція є одним з найбільших проявів макроекономічної нестабільності. Для економіки певної країни і для всього світу інфляція є досить негативним явищем. Вона призводить до зниження результатів праці і заощаджень населення, стримує приплив інвестицій та інвестицій у сучасні технологічні розробки в країні, створює соціальну нерівність через перерозподіл капіталу від бідних до багатих.

В Україні тривале знецінення національної валюти є головною проблемою на шляху до стабільності національної економіки, з якою із часів незалежності наша країна поки що не може впоратися.

Глобальні процеси в економіці за останнє десятиліття призвели до появи певних причин, які сприяють розвитку інфляції. Одною з важливих причин є зміна структури всього світового попиту на певні продукти харчування та продовольчу сировину, яке зумовлене зростанням добробуту населення країн та переходом ряду країн до користування біопаливом у відповідь на високі ціни на традиційні енергоносії. Така ситуація призводить до зростання всіх світових цін.

Питаннями сутності інфляції, причинами її походження і механізмів та засобів подолання достатньо досліджено у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі. Теоретичні засади з окремих аспектів впливу інфляції на економіку було досліджено видатними економістами: Дж. Міллем, А. Смігом, Дж. Кейнсом, Дж. К. Гелбрейтом, Й. Шумпетером, М. Фрідменом, Р. Солоу. Великий внесок в дослідження цієї проблеми зробили також вітчизняні економісти: В. Геєць, А. Гальчинський, А. Алексєєв, М. Зверяков, А. Гриценко, В. Савченко, А. Даниленко та ін.

Але, недостатність розроблення питань, які пов'язані із визначенням характеру певних взаємозв'язків в умовах виникнення інфляційних процесів, котрі визначили вибір теми дослідження та її актуальність. Оскільки інфляційні процеси й їх наслідки завжди потребують уваги суспільства й уряду, адже рівень інфляції визначається при визначенні добробуту населення, розрахуванні процентних ставок й різних економічних розрахунках.

Проблеми інфляції та боротьби з нею в Україні варто приділяти більше уваги. Проте варто зауважити, що поки не припиняється ріст інфляції, яка свідчить про нестабільність економіки, необхідно здійснювати розробки. Для цього необхідно здійснювати розробки з метою визначення причин зростання інфляції та її наслідків.

Редактор текста Чистий документ

[06:54:58] Найдено 14% совпадений всего
 [06:54:58] Уникальность текста 86%
 Высокая уникальность текста
 [06:55:01] Поискная система [Yahoo] доступна

Журнал

Plagiatus готов к работе 39804 символов

6:56 30.11.2018

Информация

ADVEGO Виряд контента №1

Регистрация Вход

Новости Адвего

Обязательное обновление Advengo Plagiatus / 3.0.10 - восстановлена работа Google, Yahoo и Rambler; поддержка Irbv

Сертификация Адвего для исполнителей / Возможность подключить статус Guru

Нейросеть выбирает исполнителей по заявкам, обновление формы заказа, переход на новые Тендеры 2.0

еще

Контент на заказ

Гарантия возврата средств за некачественный материал